

MÚSICA

Samantha fa una versió en català de la cançó amb què ha triomfat en castellà

SOUND AND VISION

Nina Simone, una artista que va lluitar pels drets de la seva comunitat

ECONOMIA

La K, la nova lletra amb què es defineix la sortida de la crisi del coronavirus

EL

MAGAZÍN

Divendres, 25 de setembre de 2020

SEYCHELLES, UN PARADÍS

L'arxipèlag de l'Índic és ple de tresors naturals

VIATGES

Arnau Sañé / Matoke Travel

SEYCHELLES, EL TRESOR DELS PIRATES

Durant molts anys, les Seychelles van ser unes illes abandonades, pràcticament despoblades i el refugi perfecte dels pirates de sabre i ull tapat. Avui, és un dels països més segurs del món i es tracta d'un arxipèlag ple de tresors amagats. Només cal seguir les indicacions del mapa i podreu gaudir també de les meravelles que amaga aquest desconegut de l'Índic. En total, les Seychelles comprenen més de 100 illes dividides en 25 districtes, però no cal posar els peus a totes per fer-se una idea de tot el que s'hi pot trobar.

El nostre punt d'arribada és Mahé, on trobem la capital: Victòria. És també l'illa més gran de tot el país, potser també la que ha rebut més l'impacte de l'acció humana, però no per això deixa de ser un destí interessant. Amb més de 100 quilòmetres de costa, ofereix algunes de les platges més espectaculars del món, no només per la típica sorra blanca i l'aigua turquesa de les postals, sinó per la gran biodiversitat marina que hi habita, relativament fàcil d'observar amb paciència, ulleres i tub. A les costes de Mahé hi abunda el corall i, de fet, a les Seychelles hi trobem un dels atols de corall més grans del món, el d'Aldabra. Declarat Patrimoni de la Humanitat per la Unesco, les quatre illes que formen l'atol i l'immens escull coral·lí que les envolta

donen vida a una gran quantitat d'espècies animals en perill d'extinció, com ara la tortuga gegant d'Aldabra.

Si us voleu quedar a terra ferma gaudint del paisatge sense sortir de Mahé, una de les platges més recomanables és la d'Anse Forbans, probablement una de les més fotografiades del món, i amb raó, que us

farà sentir com si fóssiu dins el fons d'escriptori de l'ordinador de l'oficina. Les rutes de *trekking* també són populars a Mahé, i una de les més conegudes és la de Copolia. És una caminada de dificultat moderada, amb 160 metres de desnivell, que com a recompensa final ofereix les millors vistes a la badia de Victòria, ja que la ruta inclou un dels punts més alts de l'illa. El paisatge canvia completament, i la sorra i el mar donen pas a una selva humida de vegetació frondosa i exuberant, plena de vida per tots els racons.

Per acabar, val la pena donar un volt per la capital, que amb només 30.000 habitants ja concentra una tercera part de la població de tot el país, el que la converteix en una de les capitals més petites del món. El mercat de Sir Selwyn és un bon lloc per veure el dia a dia de la població *seychellois*, on de bon matí dotzenes de locals munten la paradeta per vendre tota mena de productes frescos. Fixeu-vos en la quantitat i varietat de peix, i en els esplugabous que, sense cap vergonya, miren d'arreglar alguna rampolina. Un cop firats, el jardí botànic també és una visita interessant, ja que hi trobarem una gran col·lecció de la multitud de plantes endèmiques del país. També hi ha una bona quantitat d'ocells i alguns exemplars de tortugues gegants d'Aldabra. Aquestes tortugues són de les més grans del món, amb permís de les companyes de les Galápagos i referint-nos a tortugues terrestres. Els mascles poden arribar a fer més d'un metre de longitud i pesar gairebé 250 quilos, mentre que les femelles es queden petites i no solen passar dels 150 quilos. Les potes són molt

autòctons i molt amenaçats, com ara la merla d'ala blanca i el zosterops de les Seychelles, un ocell menut com un mosquiter que porta una anella blanca al voltant dels ulls. També tenen un programa de cria de l'amenaçada tortuga d'Aldabara. Una nit a un d'aquests hotels no acostuma a baixar dels 1.000 euros, això sí, esmorzar inclòs...

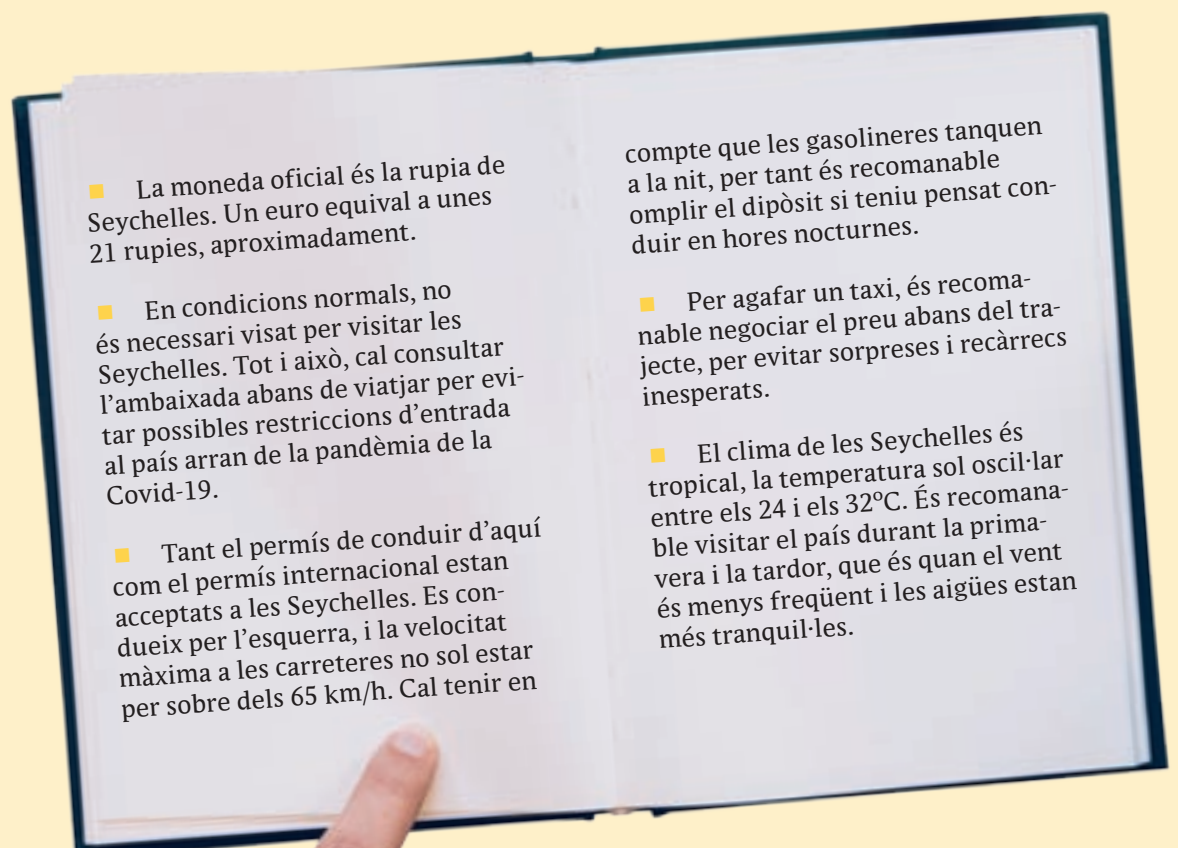
Per acabar, un autèntic regal per als fanàtics de la fauna és l'illa dels ocells, situada a uns 100 quilòmetre de Mahé. Abans Bird Island era coneguda com l'illa de les vaques, per la gran abundància de dugongs, també anomenats vaques marines, que hi havia hagut. Malauradament els dugongs, parents propers dels manatís, han anat de baixa. Però encara ara l'illa és la llar d'una munió d'aus, que conviuen en harmonia amb els pocs habitants que hi ha. Des dels mateixos bungalows es pot observar la vida quotidiana d'alguns ocells, i mentre omplis l'estómac pots veure com alguna mare també alimenta els seus pollets. Hi trobareu des de xatracas de diverses espècies fins a tòrtors i remena-rocs. Només té un inconvenient: si t'agrada dormir en silenci, aquest no és el teu lloc. Aquí el xivarri no para mai. Però, és clar, pots tenir l'experiència única d'adormir-te escoltant el cant dels ocells.

robustes i el coll exageradament llarg els permet arribar a les branques dels arbres més baixos. Com passa amb altres tortugues, poden viure més de cent anys.

Si traiem el cap a Prasline, a només 50 quilòmetres de Mahé, hi trobarem un altre rècord mundial, en aquest cas l'arbre que fa la llavor més gran del món, conegut com a *coco de mer* o coco de mar. La forma de la nou del coco, que recorda els malucs i el pubis d'una dona, va donar lloc a una gran quantitat de llegendes. Abans que les Seychelles fossin descobertes, aquestes nous arribaven de tant en tant a les platges d'altres indrets, sobretot de les Maldives i de la costa africana. Quan les llavors eren trobades, ja no eren fèrtils, i era vist per la gent com un objecte rar i fascinant, al qual se li van atribuir multitud de propietats curatives i fins i tot màgiques. Les llavors, deien, provenien d'un paradís desconegut que situaven mar endins. Els arbres del coco de mar, que es diferencien clarament entre mascles i femelles, poden arribar a fer 30 metres d'alçada, i encara avui dia són utilitzats en alguns tipus de medicina alternativa, com ara la medicina tradicional xinesa.

A tocar de Prasline hi tenim l'illa de la Digue, que destaca per les roques de granit que adornen les precioses platges, i on trobem la platja més fotografiada del món: Anse Source d'Argent. S'hi pot anar amb ferri des de Prasline mateix. La Digue és molt petita i força plana i una bicicleta de lloguer és una bona manera d'explorar-la. Aneu a la platja i espereu que es pongui el sol. Probablement us quedareu sols, ja que els turistes de sol i platja a l'hora de la posta ja estan entaulats fent la cervesa. Això sí, assegureu-vos que la bicicleta tingui llum, tornar a les fosques amb bici no és gaire pràctic. La Digue és una illa molt tranquil·la, ideal per relaxar-se i gaudir de l'entorn donant un volt amb bicicleta o bé dalt d'un carro de bous.

Si el que vols és luxe, i tens la butxaca plena, a Seychelles hi ha illes privades, propietat de grans hotels, que estan dissenyades perquè els hostes experimentin absolutament totes les comoditats gairebé imaginables. Xalets amb platges privades, servei de majordom per a cada client, bufet lliure 24 hores a tocar de la platja, i un cotxet elèctric per desplaçar-te pels voltants. Tot això en un paisatge de somni fan de l'experiència un autèntic gaudi per a tots els sentits. Dins d'aquest ram, North Island seria un bon destí. Tota l'illa està reservada per només unes quantes *villas* o xalets amb platja privada, per descomptat, per als clients escollits que hi poden (i volen) anar a viure una experiència única. La conservació de l'entorn és important pels propietaris de l'illa, fins al punt que han impulsat la recuperació i reintroducció d'espècies d'ocells

■ La moneda oficial és la rupia de Seychelles. Un euro equival a unes 21 rupies, aproximadament.

■ En condicions normals, no és necessari visat per visitar les Seychelles. Tot i això, cal consultar l'ambaixada abans de viatjar per evitar possibles restriccions d'entrada al país arran de la pandèmia de la Covid-19.

■ Tant el permís de conduir d'aquí com el permís internacional estan acceptats a les Seychelles. Es condueix per l'esquerra, i la velocitat màxima a les carreteres no sol estar per sobre dels 65 km/h. Cal tenir en

compte que les gasolineres tanquen a la nit, per tant és recomanable omplir el dipòsit si teniu pensat conduir en hores nocturnes.

■ Per agafar un taxi, és recomanable negociar el preu abans del trajecte, per evitar sorpreses i recàrrecs inesperats.

■ El clima de les Seychelles és tropical, la temperatura sol oscil·lar entre els 24 i els 32°C. És recomanable visitar el país durant la primavera i la tardor, que és quan el vent és menys freqüent i les aigües estan més tranquil·les.

AGÈNCIA DE VIATGES

Pg. Domènec Sert, 1, TARADELL
93 131 46 65 / 636 85 38 80
info@matoketravel.com

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

No ens ho mereixem

Que el president de la Generalitat sigui inhabilitat per penjar una pancarta pot semblar ridícul, i realment ho és. Que un fet com aquest focalitzi i paralitzi des de fa molts mesos la política catalana resulta increïble per a qualsevol observador extern que no estigui versat en els múltiples girs i excentricitats que van de la mà d'això que de manera gràfica s'anomena *el procés*. El tema gairebé ens podria fer somriure si no fos tan reiterat i amb efectes tan greus per la màxima institució de govern de Catalunya, però també un exemple més de la paràlisi política en què s'ha sumit el país i la causa no només del seu estancament econòmic i social, sinó d'una autèntica dinàmica de declinació com mostren tota mena d'estudis i indicadors no governamentals. Hi ha qui pretén situar el tema de la possible –més que probable– inhabilitació del president Torra i la consegüent destitució del seu càrrec en l'àmbit de la discussió jurídica sobre el valor de les normes de la Junta Electoral o bé sobre les atribucions per jutjar al respecte del Tribunal Suprem o bé del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. També hi ha qui apel·la genèricament a la llibertat d'expressió per defensar un fet tan insòlit, excèntric i a totes llums inapropiat. El resultat final d'un procediment poc adequat per un país seriós ens pot semblar excessiu o exagerat, però en tot cas és un resultat buscat dins l'estratègia d'anar escenificant un conflicte amb l'Estat i, alhora, de no-reconeixement de la seva legislació i de les seves institucions. Aquesta serà sens dubte una condemna ridícula, però no es podrà dir que no hagi estat reiteradament perseguida.

I és que la seqüència dels fets té la seva importància. S'inicia amb una anormalitat molt extravagant com és que un president pengi una pancarta al Palau de la Generalitat, confonent malauradament l'edifici i el seu simbolisme amb un arbre de Nadal. El respecte a la institució i a la ciutadania no hauria de permetre degradar l'edifici i el seu significat fent una cosa així, però encara menys penjar-hi consignes partidistes que només representen una part del sentir de la societat i que si a alguna cosa contribueixen és a aprofundir en

*Aquesta increïble
condemna d'inhabilitació
és el resultat d'una
estratègia deliberada des
dels inicis*

la divisió de la societat. Ningú pot imaginar el president de qualsevol altre país fent una cosa com aquesta. Costa de figurar-se Angela Merkel, Emmanuel Macron, Pedro Sánchez o fins i tot Vladimir Putin cometent un acte tan pueril i tan degradant per a una institució. La segona etapa de la cadena dels fets és que l'acció es fa en època electoral tot abonant uns sectors polítics respecte a uns altres. Això és el que provoca la intervenció de la Junta Electoral tot exigint-ne la retirada. I no només no es fa, tot i les indicacions de lletrats i assessors jurídics de que, si no ho fa, el president incorrerà en un delictes, sinó que es reitera la voluntat de mantenir la posició, alhora que s'afirma no reco-

nèixer la potestat de la Junta Electoral per intervenir com també la legitimitat de qualsevol tribunal espanyol per pronunciar-se al respecte de la qüestió. Es repta la justícia a actuar i es menysté qualsevol noció bàsica d'independència judicial i de la divisió de poders que resulta inherent als sistemes democràtics. No havent-n'hi prou, quan el tema arriba al TSJC, es qüestiona la legitimitat d'aquest tribunal, mentre es proclama la pròpia culpabilitat i es repeteix la frase de recurs "ho tornaria a fer". Es pot dir el que es vulgui però aquesta increïble condemna d'inhabilitació no ho és a uns plantejaments polítics ni al contingut precís d'una pancarta, no té res a veure amb la llibertat d'expressió, sinó amb la desobediència reiterada i mantinguda malgrat l'advertència de les conseqüències judicials i penals que això podia tenir. És el resultat d'una estratègia deliberada des dels inicis.

Però situats en aquest punt l'important seria sortir d'aquesta situació no afegint més danys als ja acumulats. Facilitar la recuperació de la normalitat institucional i política de Catalunya resulta crucial i el facilitar-ho seria assumir un acte de responsabilitat. Entrar en un llarg període d'interinitat amb acusacions creuades i cada vegada més pujades de to entre els socis (?) de govern resulta una temeritat i continuar un sàinet que, a hores d'ara, ja ni sorprèn, ni entreté ni fa cap gràcia. Convo-car eleccions ja s'havia d'haver fet, i és el que cal en una situació de paràlisi on la única política que es practica és un esperpèntic espectacle. No sé si JxCat o altres grups polítics volen i poden continuar aquesta dinàmica. Catalunya, segur que no s'ho pot permetre.

Josep Aracil

La pandèmia

El desmesurat desgavell en el tractament de l'actual pandèmia està generant una creixent manca de credibilitat i descrèdit de la classe dirigent, polítics, experts en salut i els serveis de Catsalut, amb manques d'atenció als seus usuaris més habituals.

Cal despertar la consciència, obrint-la al veritable coneixement de la realitat, qüestió que han començat a fer alguns metges més agosarats per discrepar de les falses veritats, imposades per l'actual sistema econòmic, en el qual la pela és la pela, i el de més, incloent-hi moltes

vides humanes, són punyetes.

S'ha creat el grup de Metges per la Veritat i sobretot la Coalició Mundial, Salut i Vida (www.comusav.com), que inclou a un grup creixent de nacions i de metges, que aposten per l'aplicació del medicament CDS, que en el cas de Bolívia està aconseguint aplanar la mortaldat de la pandèmia, amb una clara mostra de la seva evidència clínica i de la seva eficàcia sanadora, afirmant que gràcies als seus efectes preventius no són necessaris cap tipus de vacunes.

Prestigiosos metges experts, que

defensen aquest medicament, amb un baix cost assequible a totes les economies i que realment cura, no entenen que no sigui promogut per l'OMS, per ser aplicat a tot el món, per aconseguir ràpidament amb el seu tractament, en pocs mesos, recuperar la plena normalitat.

Potser ha arribat el moment de despertar també consciències ciutadanes per començar a demanar als nostres dirigents que ens expliquin per què no tenen en compte les evidències científiques i clíniques de la Comusav.

LLIBRES

CRÍTICA LITERÀRIA

Dolors Altarriba

Un mar de sentiments

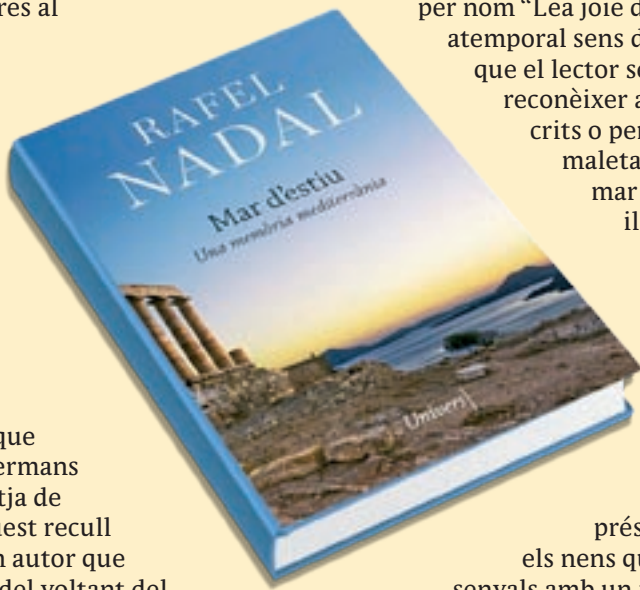
MAR D'ESTIU. UNA MEMÒRIA MEDITERRÀNIA

Autor: Rafel Nadal
Editorial: Univers
Any d'edició: Barcelona, 2020
Nombre de pàg.: 221

El recull d'històries viatgeres al voltant del mar Mediterrani fa honor al títol del llibre: *Mar d'estiu*. Cada una de les històries mostra aquest mar d'estiu fins i tot si no passessin totes a l'estiu. Rafel Nadal ja va transmetre aquesta sensació en alguns capítols de *Quan érem feliços*, una de les seves primeres obres, que té molt d'autobiogràfic ja que explica com ell i els seus germans passaven els estius a la platja de la Fosca, a Palamós. En aquest recull de memòries viscudes d'un autor que ha viatjat molt pels països del voltant del Mediterrani també hi ha una mica d'aquells estius infantils i de joventut.

Però sobretot hi ha les seves vivències per diferents racons d'aquest mar. Stromboli, Hidra, Xipre, Portlligat i Icària són els llocs triats per als primers capítols, els més llargs del llibre. Després, Nadal complementa aquest passeig amb sis minirelats que aglutina sobre l'epígraf de "Postals". Perquè són, això, com les postals que ell i la seva dona s'envien quan van de viatge. Una mica més llargues, clar. Algunes expliquen anècdotes viscudes i d'altres evoquen paisatges com els de les vinyes o els suros, elements que troba sovint a tots els seus viatges.

El llibre va aparèixer el passat mes de maig publicat per Univers i dins una col·lecció que porta

per nom "Lea joie due vivre", i tot i que és atemporal sens dubte llegir-lo a l'estiu fa que el lector se'l faci seu, ja sigui per reconèixer alguns dels paisatges descrits o per agafar ganes d'omplir la maleta i tirar-se de cap a aquest mar a través de les seves illes, més presents que la terra ferma. Més enllà d'aquest punt, Nadal és periodista. I periodista sovint se n'és encara que vagis de viatge.

D'aquí, per exemple, l'intent de retrobar anys després d'un seu primer viatge els nens que s'acomiadaven amb senyals amb un mirall des del ferri dels seus avis de l'illa d'Icària. Era una història bonica que alhora ens fa adonar de com afecta el despoblament a alguns llocs que reviu de veritat només a l'estiu.

Nadal, que ha deixat amb aquest llibre momentàniament la novel·la, acaba ensenyant un mar de sentiments perquè no percep els viatges sense el contacte amb la gent i sempre troba una conversa per explicar. Això combinat amb la història recollida de les pedres que ha trobat pel camí acaben fent de *Mar d'estiu* un llibre per prendre notes si es viatja a la mateixa zona. No tant per repetir el que l'autor hi escriu recollit de les seves notes però sí per tenir un punt de connexió. A partir d'aquest cadascú ha de fer el seu viatge, per descomptat.

Anna Ruiz Mestres

Jo respondré. K. Blixen

Com la coneguda autora de *Memòries d'Àfrica*, Teresa C. G. respon. I ho fa amb saviesa i contundència.

Aquest darrer llibre, amb arrels autobiogràfiques, és un recull de fets sobre la repressió que ha patit la llengua catalana a Catalunya.

Les vivències se centren en l'època franquista, en què la dictadura ho justificava tot. El que més dol de tot això és que ara aquesta repressió lingüística sobre el català la justifica la democràcia consolidada, diuen.

Explica com ha viscut a la pell el menyspreu pel fet d'escollir la pròpia llengua per escriure la seva obra literària.

És bo que no s'oblidi el passat per reconstruir un present més fort i més digne. Recordar-lo i escriure'l és un testimoni per a les generacions futures perquè sàpiguen d'on venim.

Però ella va molt més enllà del testimoni des-carnat sobre

la llengua. Una pensadora com ella reflexiona sobre el fet de deixar anul·lar i conseqüentment morir una llengua. I en fer aquesta reflexió hi trobem referències de pensadors com Pannikar, Steiner, Chantal Maillard..., que l'ajuden a confegir un entramat d'arguments sòlids per no defallir en la defensa de la llengua catalana, davant d'arguments que no ens porten enlloc com el mal anomenat bilingüisme, quan la realitat és la d'una diglòssia aclaparadora.

Es fixa en com la humanitat en general protegeix i restaura monuments i en canvi té una actitud molt menys militant pel que fa a les llengües i de manera especial pel que fa a la nostra.

Recorda molt bé com ja Lluís XIV deia referint-se a la Catalunya Nord: la llengua catalana em repugna i és contrària a la dignitat de la nació francesa. Després, el seu net, Felip VI, *sin que se note el ciudado*, deia que la volia exterminada. I ara res ha canviat, es vol el mateix, només cal escoltar el silenci eixordador dels intel·lectuals espanyols d'esquerres davant de la brutalitat lingüística, per no parlar de les altres.

La llengua és una manera de pensar, de fer i de ser, i si desapareix una llengua desapareix una manera d'ordenar la realitat, són reflexions que aporta l'autora juntament amb d'altres que es refeixen no només a la llengua sinó també a la classe política que ens vol callats, capcots i pagant impostos obedientment.

Valenta i agosarada com és, aquest llibre és per a ella una resposta, i una defensa, a una qüestió sentida com a vital. I és una alenada d'aire coratjós i fresc en un moment de desencís per als que estimem la llengua i el país.

LA MEVA LLENGUA, LA MEVA VIDA

Autora: Teresa Costa-Gramunt
Editorial: Voliana Edicions
Lloc i any d'edició: Argentona, 2020
Nombre de pàgines: 137

NOVETATS EDITORIALS

‘La gran caminada’
Stephen King
Ed. Males Herbes

Escrita anteriorment, però no publicada fins al 1979, per primera vegada es podrà llegir en català aquesta novel·la, que alguns consideren la més existencial de Stephen King. Cada any, se celebra una competició en què participen milers d'adolescents. Han de caminar fins a l'extenuació. Fins que en quedi només un a qui se li concedeix tot el que demani.

‘Gràcies per la propina’
Ferran Torrent / Columna

Aquesta no és una novetat. O sí. Al cap de 25 anys d'haver-se publicat la novel·la amb què Ferran Torrent va guanyar el Premi Sant Jordi, el mateix autor l'ha revisada abans de tornar-la a la llum. Una novel·la iniciàtica en què el protagonista creix en un peculiar entorn, dins d'una ciutat, València, una mica sòrdida però evocada amb tendresa.

‘La literatura. Per què és important’
R. Eaglestone / Ed. Saltonar

De què serveix la literatura? “La literatura fa que les coses siguin importants”, diu l'autor. Encara que no ens haguem posat del tot d'acord sobre què és, exactament, la literatura, Robert Eaglestone, catedràtic universitari de Literatura, diu que aquest és el seu gran atractiu: que és oberta. I que pot convertir els lectors en persones més crítiques.

‘Misèria, poder i corrupció a la Cat. borbònica’
J. M. Torras / Rafael Dalmau

Josep M. Torras i Ribé completa una trilogia d'estudis sobre la Guerra de Successió amb aquest llibre que, malgrat el que pugui semblar pel títol, no parla del present sinó del període comprès entre 1709 i 1808. Un moment en què la Catalunya sotmesa per Felip V és delmada amb impostos (el cadastre) i corrompuda amb la venda de càrrecs públics.

‘Corregir mata’
Pau Vidal
Viena Ed.

Amb una llengua amenaçada pel pes del castellà i l'anglès, quina actitud hem d'adoptar els catalans? Aquesta pressió, segons el filòleg Pau Vidal, ha fet emergir actituds molt puristes que, segons ell, fan més mal que bé. El llibre recull una tria dels articles que publica regularment a *Vilaweb*, on parla sense pèls a la llengua. Mai millor dit.

GEOGRAFIA LITERÀRIA

endrets
Geografia Literària dels
Països Catalans
www.endrets.cat

Llorenç Soldevila

Rabeig del Ter

“ Rabeig del Ter

Quan plana enllà de l'aigua
per sobre la resclosa
el sol tornassolava
les fibres del corrent

de tanta vastitud
només el cor n'havia
el nus eternament.

Qui doncs per mi escoltava
o qui per mi aprenia
llicons a l'aula freda?

Si d'ulls sobre el rabeig
en unitat sofrien
les forces de la ment

només a vora l'aigua
la vida era profunda
els nombres cavil·losos
les lletres radicals. ”

Segimon Serrallonga

AUTOR
Segimon Serrallonga
(1930-2002)

OBRA
‘Poemes 1950-1975’
Ed. Crítica, 1979

INDRET
Rabeig del Ter

MUNICIPI
Torrelló

COMARCA
Osona

Davant del lloc denominat Rabeig del Ter poc abans que aquest es trobi amb les aigües del Ges, és el lloc oportú per a la lectura d'aquest altre poema de Serrallonga evocant per contrast els anys d'anar a escola i la reflexió de com aquests paratges van incidir en la seva formació infantil. Un text adient després que Torelló hagi recordat fa pocs dies el poeta, com fa cada any, i entregat la beca d'estudis que porta el seu nom.

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

139

LÈXIC

Algo (I)

Aquesta paraula castellana, **algo*, que es fa servir molt, té diversos significats i s'usa en diferents contextos dins la frase; per tant, no sempre li escau la mateixa solució. Vegem en quins sentits utilitzem aquesta paraula incorrecta i com ho hem dir de manera que no cometem una interferència lingüística ni un calc.

Per començar, *algo* vol dir 'alguna cosa' o 'quelcom' (que és molt més literari o dialectal), sense especificar què és: "Li van donar **algo** i se'n va anar" (**alguna cosa**, o també **una cosa**); "En això hi ha **algo** de veritat" (En això hi ha **quelcom** de veritat/**alguna cosa certa**). Però en frases interrogatives o condicionals més aviat diríem **res**, que pren un significat positiu en aquests

contextos: "Si et donen **algo**, no ho acceptis" (Si et donen **res**, no ho acceptis); "Vols **algo** més?" (Vols **res** més?).

De vegades el mot en qüestió es pot traduir amb un quantitatiu: **una mica**, **gens**, **un xic**, **gota**... Per exemple, en lloc de dir "Falta **algo** per arribar-hi" diríem "Falta **una mica** per arribar-hi", i fins i tot és més natural. O bé, no direm "Si ens falta **algo** de llet, compra-la", sinó "**una mica** / **gens** de llet".

I altres cops s'ha de canviar l'estructura de la frase per arribar a una solució que soni autèntica i natural, gens estrafeta ni impostada. El que en castellà es diu "Daría **algo** por tener salud", en català es diu "Donaria **el que fos** per tenir salut".

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de **vic.ass@cpnl.cat**

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

ENGLISH IN A BITE

ANGLÈS

It's all Greek to me

Over the past few years, we've seen many examples of idioms in English. This week, we're going to take a look at expressions that include countries, places or nationalities.

For example, "*It's all Greek to me*" is used when you don't understand something, or have no knowledge on a subject. It is said that this expression originates in the Middle Ages, when the use of Greek was dwindling. Latin scribes who were translating texts would write "*Graecum est; non legitur*" (It is Greek; it cannot be read) next to Greek text. It entered the English language when William Shakespeare used it in the play The Tragedy of Julius Caesar.

Can you complete the sentence with the correct word?

a Rome	b China	c Dutch	d Eskimos
e French	f Waterloo	g Mexican	h Chinese

- 1 Pardon my _____, but I think the Prime Minister is a complete buffoon!
- 2 My girlfriend always wants to go _____ when we go out for dinner together.
- 3 There is no way I'm flying with them again – not for all the tea in _____.
- 4 The new boss has said that talk of redundancies is just _____ whispers.
- 5 Listen, as long as you finish the presentation, I don't care how you do it. All roads lead to _____.
- 6 The home team met their _____ in the final and were defeated 3-0.
- 7 The car salesman was such a smooth talker. He could sell ice to the _____!
- 8 The two companies just can't agree on the merger. I think they're heading towards a _____ standoff.

CATALÀ

Em sona a xinès

En aquests darrers anys hem vist molts exemples de frases fetes en anglès. Aquesta setmana la dedicarem a aquelles expressions que porten noms de països, llocs o nacionalitats.

Per exemple, "*It's all Greek to me*" s'utilitza quan no entenem una cosa o no tenim cap coneixement d'un tema. Es diu que aquesta expressió té els seus orígens a l'edat mitjana quan l'ús del grec anava minvant. Els escribes del llatí que traduïen textos escrivien al costat d'un text en grec "*Graecum est; non legitur*" ('és grec, no es pot llegir'). Va entrar a formar part de l'anglès quan William Shakespeare ho va fer servir a l'obra *La Tragèdia de Juli Cèsar*.

Completeu les frases següents amb la paraula adequada

L'Escola d'Idiomes de la UVic ja té oberta la matrícula per als cursos de l'any 2019-20. **Cursos oberts a tothom.** Proves de nivell gratuïtes. Disposem d'una àmplia oferta de nivells i horaris. Informa-te'n a: <https://www.uvic.cat/idiomes> o a idiomes@uvic.cat

Les solucions de la setmana anterior:

■ 1h; ■ 2b; ■ 3e; ■ 4i; ■ 5a; ■ 6c; ■ 7d; ■ 8f; ■ 9j; ■ 10g

MÚSICA

EL CLÀSSIC

Sagi Serra

THE VELVET UNDERGROUND 'The Velvet Underground'

Verve/MGM Records, 1969

El xoc de personalitats entre Lou Reed i John Cale va acabar amb l'expulsió del grup de Cale, la identitat artística del grup. Lou Reed va imposar les seves tesis i el resultat és aquest disc que porta com a títol el mateix nom del grup. Es va publicar el 1969, és el tercer disc d'estudi oficial de la banda novaiorquesa i, certament, sona molt diferent dels dos anteriors: *The Velvet Underground & Nico* (1967) i *White Ligth/White Heat* (1968). Segons el mateix Lou Reed és un disc per retornar a la serenor després del delirant viatge al submón dels discos precedents. El radicalisme sonor que imprimia John Cale se substitueix per unes cançons més simples, més properes a un rock melòdic i suau. També la influència que exercia en el grup Andy Warhol disminueix, tot i que el primer del tema del disc "Candy Says",

parla de la nineta dels ulls de Warhol: Candy Darling. Segurament la cançó més coneguda del disc és "Beginning To See The Light", però són imprescindibles "Pale Blue Eyes", "Some Kinda Love", "I'm Set Free" o "That's The Story Of My Life". The Velvet Underground és "un dels 1001 discos que has d'escoltar abans de morir", ho diu el crític britànic Robert Dimery. La foto de la portada és de Billy Name, íntim col·laborador d'Andy Warhol com a fotògraf, cineasta i dissenyador d'il·luminació. Lou Reed i John Cale van fer les paus i van gravar junts el disc *Songs For Drella* (1990), dedicat a Andy Warhol, que va morir el 1987.

EL TEST Pol Aumedes

Primer instrument que vas tocar? El timbal. **Primer grup del qual vas formar part?** Semproniana. **Primer concert en directe?** A la festa major de Granollers amb Semproniana. **Primer disc que et vas comprar?** *Tragic Kingdom* de No Doubt. **Quants discos tens?** Uns 200 de físics i molts més digitalitzats. **Salva'n tres.** *Polku/Path*, de Markku Lepistö; *Coser i cantar*, d'Antònia Font, i *Feels So Good*, de Chuck Mangione. **Grups o músics de capçalera.** Carlos Santos, Marcel Casellas, Yann Tiersen... **Un concert (com a públic) per recordar.** Aisha Burns.

NOTES

La cantant Samantha triomfa cantant en català

Una de les veus que més ressò va tenir durant el concurs *Operación triunfo* l'any 2019 va ser la valenciana Samantha Gila-bert, molt coneguda en l'àmbit musical dels Països Catalans per haver format part del grup de rap i música urbana Cactus. Samantha (aquest és el seu nom artístic) ha estat número 1 a l'Estat espanyol i a molts països de l'Amèrica llatina durant l'estiu amb el single *Quiero que vuelvas* i ara ho està rebentant de nou amb el seu primer senzill en català, *Espere que tornes*. Es tracta de la mateixa cançó que va veure la

llum a l'estiu i que ara la presenta en el seu idioma matern. Abans de llançar el *single* en català la cantant nascuda a Beniarrés, a la comarca del Comtat, va piular a les xarxes que *qui perd els orígens per identitat*. Samantha deixa clar que fama i compromís poden anar de la mà.

Documentals musicals a l'abast

Aquesta setmana s'ha presentat la nova versió d'In-Edit.tv, la plataforma de vídeo impulsada pel festival barceloní In-Edit dedicat al cinema documental musical. De moment compta amb prop de 200 títols amb llargmetratges de temàtica molt diversa sobre patums com Kurt Cobain, Joe Strummer, Love, Morente, Daniel Johnston, Youssou N'Dour, Parálisis Permanente o Peret, entre d'altres. Una finestra imprescindible per als amants dels documentals sobre música.

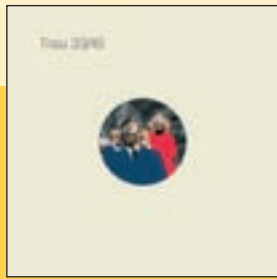
NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

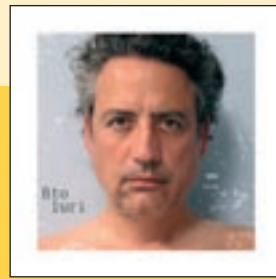
ELS AMICS DE LES ARTS 'El senyal que esperaves'

El sisè disc dels Amics de les Arts es publica amb sis mesos de retard per culpa de la Covid-19. Conté deu cançons i és el primer que la banda edita en format de trio (Joan Enric Barceló, Daniel Alegret i Ferran Piqué) després de l'adéu d'Eduard Costa, que ara pedala en solitari amagat darrere el nom de L'Últim Indi. Tot i els canvis, el nou disc és continuista i compta de nou amb el productor escocès Tony Doogan. Sense trencaments, doncs, els Amics expliquen deu noves històries marca de la casa que són una altra crònica del seu pas per la vida.

TRAU '33/45'

En aquest tercer disc a can Trau hi ha hagut canvis importants. Pau Torrents, que fins fa poc era el bateria, ha passat a ser el cantant i a les baquetes hi ha ara Roger Gascon, que també s'ha fet càrrec de la producció. El disc té 11 cançons que s'allunyen del caràcter *sixties* i psicodèlic que havien marcat els inicis de la banda i s'acosten a un so més *vuitantero* amb referents com Talking Heads o David Bowie. I sí, el títol (a part d'indicar que la banda edita el tercer disc i que passen de 4 a 5 membres) també és un homenatge al món dels vinils.

FITO LURI 'Diari de llambordes'

Amb *Diari de llambordes* el cantautor de Reus Fito Luri arriba ja a la vuitena entrega discogràfica. Tot i no ser gaire conegut a les nostres comarques, doncs, es tracta d'un projecte ja consolidat que en aquest àlbum fa un viatge al passat amb nou cançons que transiten per carrers empedrats. I si en la temàtica de les lletres el disc mira enrere, en el so mira endavant i per primera vegada les cançons de Luri tindrien més números d'anar al calaix del pop que no pas al de la cançó d'autor. En aquest sentit part de la culpa és del productor, Marc Parrot.

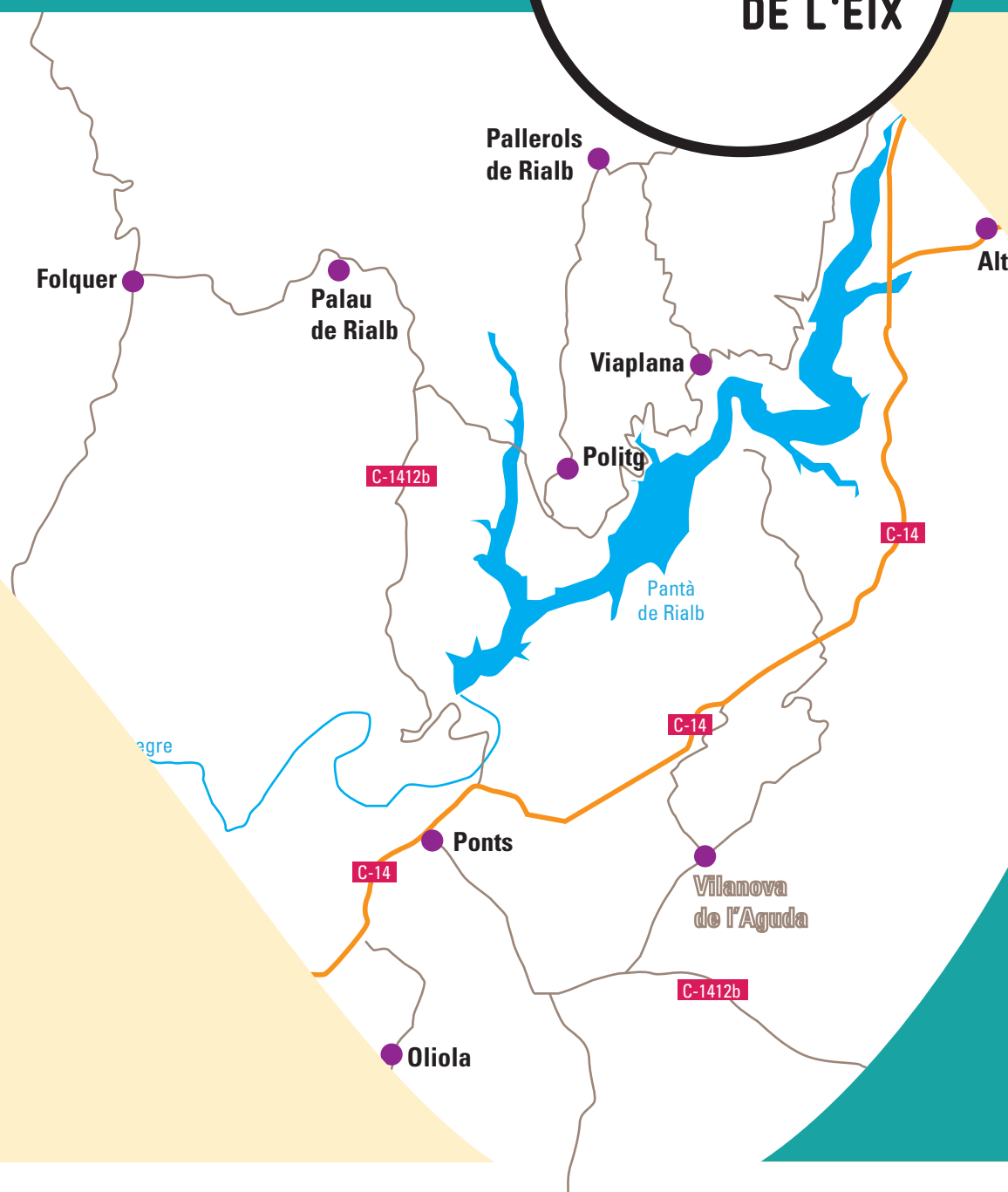
Capítol 4

LA NOGUERA

Descobrim la Noguera

La comarca més extensa de Catalunya s'estén entre paisatges agrícoles i vestigis d'un patrimoni cultural mil·lenari. A banda dels tresors que amaga l'Espai Transmissor de Seró, la Baronia de Rialb compta amb més d'una vintena d'esglésies romàniques i el dolmen de Sòls de Riu, que es va salvar de negar-se sota el pantà de Rialb a costa de canviar d'emplaçament. Terra de transició entre la plana i els primers relleus pirinencs, la Noguera atresora una riquesa agroalimentària que es pot degustar en restaurants com Lo Ponts o el celler Rubió de Sòls. L'economia tradicional agrícola i ramadera es complementa avui dia amb el turisme d'interior.

Qui ens hauria dit que a l'època del calcolític diverses comunitats coincidirien a l'hora de construir grans monuments d'adoració als

difunts a la comarca de la Noguera? Avui dia, aquestes majestuoses construccions megalítiques es poden visitar a l'Espai Transmissor

UNA MIRADA AL PATRIMONI

1

L'arquitectura de l'entorn

L'Espai Transmissor de Seró és un dos en un. L'arquitectura de l'edifici i la història que s'hi explica s'uneixen i converteixen cada visita en una experiència inoblidable. L'arquitecte Toni Gironés va voler integrar la seva obra en el paisatge, utilitzant materials simples que es troben en les granges que l'envolten, com són el maó, el metall i l'ampolla de vi, com a reflex de l'economia de l'entorn.

3

2

El dolmen dels tres pilars

L'Àrea del Dolmen, situada a la Baronia de Rialb, acull actualment tres monuments patrimonials que van ser rescatats de ser inundats per l'embassament de Rialb. El dolmen Solsderiu va ser traslladat pedra per pedra i juntament amb ell es van reubicar unes sitges medievals i una església romànica anomenada Santa Eulàlia de Pomanyons. A més, la zona s'ha convertit en un espai recreatiu on les famílies poden banyar-se mentre gaudeixen del paisatge.

de Seró o a l'Àrea del Dolmen de la Baronia de Rialb, on només cal seguir les petjades del temps per descobrir antigues maneres de viure.

L'Espai Transmissor va ser distingit amb el premi FAD d'arquitectura el 2013

Una troballa sorprenent

Una absoluta casualitat va fer que l'any 2007, arran d'unes obres d'Aigües del Segarra-Garrigues, es descobrís un jaciment arqueològic, un dolmen pertanyent a l'època del calcolític i construït amb pedres de menhirs encara més antigues, de finals del neolític. L'Espai Transmissor acull aquestes restes i ofereix als visitants un recorregut explicant com eren i vivien els constructors d'aquestes immenses tombes.

Una visita al romànic català

Santa Maria de Palau és una de les 23 esglésies romàniques que podem trobar a la Vall de Rialb. Al seu interior hi descansen dues pintures superposades. Per una banda, una capa de pintura al fresc romànica, amb més de mil anys d'història, i a sobre d'aquesta n'hi ha una altra de fa cinc-cents anys d'estil renaixentista, que és la que es conserva actualment.

Quin gust té la Noguera? El sabor ancestral del secà, amb cereals com l'ordi i el blat, a més de vinyes i oliveres, s'alterna amb la frescor del regadiu, representat per hortalisses i arbres fruiters. Les excel·lents

carns, de caça, pastura o granja, complementen un menú òptim per a la seva degustació. I la recuperació de diverses varietats de vinya autòctona ens permet paladejar el gust de la terra transformat en vi.

PRODUCCIÓ AGROALIMENTÀRIA

Un restaurant de proximitat

El que va néixer fa gairebé 40 anys a mans de Ramon Gaspà i Montse Junyent com un restaurant de carretera, és avui dia Lo Ponts. Un restaurant que basa la seva cuina en l'essència i el valor del producte de proximitat i que remarca com a aspecte molt important el territori en el qual es troba, com molt bé reflecteix en el seu nom. L'arròs a la cassola tradicional, la coca de recapte amb un estil molt autèntic, uns caragols amb què et llepes els dits i tot tipus d'elaboracions amb el bacallà dessalat són alguns dels seus puntals, tot i que també hi ha oferta de cuina de mar.

Un tast amb Rubió de Sòls

Què pot ser més bonic que una vinya verda als peus de la serra del Montsec i coronada per un castell? L'enòloga Judit Sogas es va enamorar d'aquest paisatge el 2009 i, juntament amb el seu marit, Xavier Vives, va crear Rubió de Sòls, un celler familiar integrat al territori i basat en el respecte a la natura. Ara farà cinc anys que Rubió de Sòls ofereix als seus visitants l'experiència *Vinya i estrelles*, que combina un passeig per les vinyes amb l'observació de les constel·lacions i la via làctia, amb l'explicació d'un monitor *starlight*.

Capital natural de la subcomarca del Segre Mitjà, Ponts ofereix als visitants més aventurers experiències en aigües braves damunt d'un caiac o d'una barca de ràfting. No gaire lluny, la zona de pícnic al Parc de la Roca

del Call és ideal per a famílies amb canalla. Després de la descàrrega d'adrenalina, és obligatori submergir-se en l'obra de Joanpere Massana, un artista que no tanca les portes a cap mena de disciplina.

TURISME ACTIU

Les aigües braves de la Noguera

L'escola de piragüisme és un dels punts forts del club i això fa que aquest hagi esdevingut un esport molt arrelat a la zona de Ponts. Tant principiants com esportistes d'elit n'utilitzen les instal·lacions per millorar la seva tècnica, tot gaudint de la natura que els envolta. El riu Segre dona vida a la Noguera, i també al Club Nàutic Mig Segre, especialitzat en aigües braves. A les seves instal·lacions, petits i grans tenen l'oportunitat d'iniciar-se en piragüisme o el ràfting. A la bassa situada al Parc de la Roca del Call, s'hi fa la primera presa de contacte, però els més experimentats s'ho passaran pipa al camp d'eslàlom situat al canal d'aigües braves.

L'artista de Ponts

Des de ben petit Joanpere Massana ha tingut la necessitat de comunicar tots els seus sentiments a través de diferents branques de l'art com el dibuix, la poesia, la música o l'escultura. Nascut a Ponts, assegura que la figura del territori és un gran condicionant en les seves obres, cada clima, cada paisatge i cada riu que ens envolta és una font d'inspiració. En l'últim treball, Joanpere Massana representa a través de la pintura dos elements que difícilment poden ser vistos: el so i el silenci. L'obra es converteix en una sinestèsia on el blanc representa el silenci, la calma, la buidor, i els colors són els portadors del so, de la vida, de la música.

SOUND AND VISION

Ramon Solé / ramonsolemusic.com

‘What Happened, Miss Simone?’

La llibertat, en general, quan s’ha hagut d’aconseguir sempre ha estat a costa de lluita i patiment. I això és penós perquè directament implica que per cada persona que exigeix llibertat de forma legítima, n’hi ha almenys una altra que li ho impedeix perquè li dona la gana. Així funciona el món des de sempre, i prou que ho sabia Nina Simone, que va viure en una batalla permanent per la llibertat, tant personal com col·lectiva. I així com hi ha casos en què aquestes vides de tenacitat i valentia tenen finals feliços, amb els protagonistes assaborint molts anys la victòria com a persones lliures, n’hi ha que es converteixen en un contínuum agredolç sense resolució clara, amb una llibertat sense felicitat. Simone encaixaria en aquest segon grup, tal com descobreix *What Happened, Miss Simone?* (‘què ha passat, senyora Simone?’), magnífic documental dirigit el 2015 per Liz Garbus i disponible a Netflix.

La pel·lícula dibuixa la vida d’una persona que des de petita es va veure privada del que volia fer: dotada amb grans aptituds per a la música, volia ser la primera dona negra concertista de piano clàssic però el racisme, profundament enquistat a la societat nord-americana, va impedir-li-ho. Va haver de tocar el piano en tuguris per ajudar la família i ella no comptava haver de cantar, però la van obligar a fer-ho per entretenir més la clientela. Més

endavant, quan va arribar l’èxit, el seu marit i mànager la va sotmetre a un ritme d’actuacions i gravacions insostenible, al qual s’afegien maltractaments físics. Totes aquestes castracions serien capaces de traumatitzar qualsevol ésser humà, i Nina Simone no en va ser una excepció. Per això, quan als anys 60 la lluita de la comunitat negra pels drets civils va assolir la seva expressió més brutal, l’artista es va posicionar a l’extrem més radical possible i va arribar a defensar públicament que la violència de l’home blanc s’havia de combatre amb la mateixa violència. Veient el documental i les terribles imatges de tortures, linxaments i pallisses a persones negres, és difícil reprimir sentiments semblants; amb tot, en el cas de Nina Simone, això era l’expressió d’una ràbia amb arrels molt més profundes i altres coses que no es van saber fins molts anys després (segurament massa tard) i que van marcar la seva vida fins al final.

What Happened, Miss Simone? repassa tot aquest procés que, naturalment, va paral·lel a una evolució artística formidable. Aquella nena que volia tocar el piano clàssic es va convertir en una artistassa, prodigiosa quan seia al teclat, capaç de combinar rhythm & blues, jazz, blues, folk, soul i clàssica i expressar-se amb una veu visceral i descarnada, suosa i viscuda, esmolada, rovellada, única; una veu amb què s’obria en canal a cada actuació. Una dona valenta que mai no va tenir pèls a la llengua ni en els moments més convulsos de la lluita pels drets civils, i que va fer valer una vella màxima: “No n’hi ha prou amb el geni per canviar els cors de la gent: a més a més, cal coratge.”

ELS MILLORS MINUTS DE LA NOSTRA VIDA

Jordi Remolins

La Catalunya diferent

La primera nit que vaig anar a Lloret de Mar, els amics em van portar a un establiment que portava el nom de TNT i que aprofitava la cançó homònima dels AC/DC per recordar reiteradament on eres. Com que la resta de colla ja hi havien estat, em miraven constantment com per constatar la meua sorpresa enmig d’aquella voràgine de noies amb faldilles curtíssimes, barres hiper-carregades de licors de tota mena, i gent bastant passada de voltes. I jo segurament em volia fer el cosmopolita, com si estigués acostumat a tot aquell espectacle de llum, color i hiperactivitat sense sentit. Malgrat que no intuïem que algun dia hauríem d’adoptar mesures per combatre una pandèmia sanitària, al final de la nit no ens havíem acostat a menys d’un metre de cap noia, ni havíem perdut el control, i segurament vam fer algun Licor 43 amb coca-cola perquè encara no es devia comercialitzar al nostre país el Red Bull com a alternativa ensucradíssima. I a més ens havien impedit l’accés al Hollywood, una discoteca amb pretensions d’acollir un nivell de clients més elevat que el què oferíem un grapat de nois de Ripoll, tot i que tampoc hi vam veure entrar cap premi Nobel.

Després de molts anys de visitar esporàdicament aquesta població marítima de La Selva, puc afirmar que allò és realment Europa. Més enllà del denunciadíssim turisme de borratxera, Lloret és el lloc ideal per menjar-hi uns

spaghetti alla rabiata increïbles al restaurant Il Forno, per visitar una de les llibreries de poble més ben nodrides del país, la Gallissa, o simplement per asseure’t a una terrassa i veure passar tota mena de personatges sense aturador que haurien fet feliç Luis Garcia Berlanga fins i tot en els seus dies més foscos.

Els més de 37.000 habitants lloretencs es multipliquen per molt en les èpoques turístiques, en un formiguer internacional que sovint s’ha vist tacat per incidències delictives o fins i tot per ocupar les pàgines de crònica negra dels diaris. Però tenint en compte que tenim Lloret a una sola hora de les nostres comarques, i la proposta diferenciada respecte a moltes altres poblacions de la Costa Brava o fins i tot de la veïna, lletjota i eternament mal pronunciada vila de Blanes, gairebé hauríem de preservar-la com a patrimoni de la Catalunya diversa. O això o continuar covant prejudicis inútils.

Primera nit a Lloret de Mar
Dissabte, 22 de juliol de 1989

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo/@joancarredondo

GUANYADORS I PERDEDORS

La crisi econòmica derivada de la pandèmia del coronavirus suscita un munt d'interrogants. Entre aquestes incògnites està per determinar quina figura dibuixarà la sortida d'aquesta crisi. Per fer gràfica aquesta sortida, els economistes recorren a l'abecedari i, com ja s'havia comentat anteriorment en aquest espai, les opcions es determinaven amb les lletres V, U o L. Però com que aquesta és una crisi amb pocs precedents i l'economia té característiques noves, l'analítica de la situació ofereix una sortida també desconeguda, identificada amb una nova lletra, la K, que és un indicador d'un trencament sectorial entre els vencedors i els derrotats pel context actual.

Sintèticament, l'economia clàssica indicaria que la crisi es pot resoldre amb una baixada abrupta, pròpia de l'aturada que es deriva d'una situació de confinament en què només operen sectors essencials, i una pujada igual d'abrupta així que els sectors recuperen la normalitat. Una gràfica de V. Hi ha també l'opció que la represa trigui un temps a arribar, però que posteriorment a aquest temps en el punt més baix l'economia comenci a reprendre el camí del creixement i retorni al punt de partida. Una gràfica en forma d'U. I encara hi ha una opció menys desitjable. Baixada abrupta i una permanència prolongada en el punt més baix. Una gràfica en forma d'L.

Les anàlisis sobre la situació actual encara no són prou aprofundides, però es comença a perfilar un context en el qual hi ha una caiguda abrupta per a tots els sectors, amb una recuperació desigual. Alguns acaben recuperant ràpidament el pols, mentre que d'altres perpetuen el descens. Seria la gràfica en forma de K, que ha fet fortuna entre els analistes als Estats Units per explicar que alguns sectors, com el tecnològic o la gran distribució experimentin creixements mentre que altres, com el turisme, la restauració o el lleure no estiguin aixecant cap.

Aquest és un context vàlid per als Estats Units, on el sector tecnològic i aquelles activitats que no han hagut de frenar l'activitat

perquè el teletreball és una opció que influeix poc en el resultat final tenen un pes rellevant en l'economia. És aplicable, per tant, a tots aquells països en què ja estigui més instaurat allò que es podria anomenar nova economia. És menys aplicable en països en els quals aquestes noves activitats tenen una presència més residual si es compara amb aquelles relacionades amb els serveis a les persones. No cal anar gaire lluny per trobar-ne exemples.

Més enllà del repàs a l'abecedari, aquestes expressions gràfiques haurien d'amoïnar, i sense entrar més a fons, per dos motius bàsics, en cap dels quals Catalunya i l'Estat espanyol en surten ben parats. El primer és l'increment de les desigualtats. I el segon, les dificultats que tindran aquells països en els quals el grup d'activitats que mostren una certa recuperació tenen un pes econòmic més rellevant.

Respecte de la primera preocupació, la desigualtat ja s'havia manifestat amb cruïra com un dels problemes derivats de la recent crisi financera. L'Estat espanyol figurava entre els països europeus amb més creixement de l'esquerda entre rics i pobres en el període més profund de la crisi, quan l'atur creixia exponencialment, les rendes salarials es van reduir i, en canvi, remuntaven els beneficis

empresarials. En el període de represa, la lleugera recuperació dels indicadors que calculen les desigualtats van ser insuficients per revertir la situació i situar els registres, com a mínim, en els mateixos nivells que abans de l'esfondrada. Ara, els primers indicadors de la crisi de la Covid-19 són una invitació al pessimisme. Oxfam Intermón, que té una trajectòria dilatada en l'estudi de les desigualtats alerta, per exemple, que la pandèmia posa en risc d'entrar en situació de pobresa fins a 700.000 persones més que fins ara, i fer incrementar el percentatge en dos punts, fins al 23% de la població de l'Estat. En termes percentuals, els territoris de l'Estat amb més increment de la pobresa serien, segons l'estudi, les Illes Balears, Castella Lleó, l'Aragó i també Catalunya. La solució és una injecció multimilionària de recursos públics que prendria forma, per exemple, amb l'ingrés mínim vital que, a Espanya, ha estat més anunciat que no pas desplegat.

La segona preocupació també se sintetitza en la distància entre l'anunci i els fets. L'esfondrada de 2008 va tenir a veure amb la dependència econòmica de la construcció a la qual s'havia abraçat tot l'Estat en la primera part de la dècada que arrencava amb el canvi de segle. Les bones intencions s'expressaven llavors amb la necessitat d'engegar un cicle econòmic en el qual es desenvolupés una economia més productiva, amb el foment de la recerca i l'impuls tecnològic. Deu anys després, s'ha pogut constatar que s'havia generat una nova dependència econòmica, de nou amb un sector amb poca aportació de valor afegit. De la construcció s'havia passat al turisme i la nova dependència s'ha tornat a mostrar desencertada amb l'esclat de la crisi sanitària.

Aquest ja era el motiu pel qual s'assenyala el risc que la sortida de la crisi a l'Estat dibuixés la temuda gràfica en forma d'L. Si la sortida mundial és en forma de K, aquella en la qual es fan més perceptibles els guanyadors i els perdedors, és força probable que tot l'Estat –també Catalunya– aparegui en el bàndol dels segons.

INDICADORS

Automoció sense represa

La producció de vehicles ha caigut el 32,7% a l'Estat entre agost i gener, fins a les 1.274.642 unitats, en comparació amb el mateix període del 2019, segons dades de la patronal Anfac. Des que les fàbriques han reprès la seva activitat el mes de maig passat, les dades de producció s'han recuperat molt lleugerament, ja que per exemple entre gener i maig d'aquest any el descens encara era més accentuat, del 41,1%.

Més emprenedors joves

La xifra d'emprenedors catalans d'entre 18 i 34 anys va créixer un 3,1 punts el 2019 en passar del 8 a l'11,1%. Per contra, en el grup de 35 a 64 anys la taxa d'emprenedoria baixa un punt, fins al 7,2%. Són dades de l'informe Global Entrepreneurship Monitor (GEM), promogut per Empresa i Coneixement i la Diputació. La taxa d'activitat emprenedora a Catalunya supera l'espanyola en dos punts.

ALEGRIA INTERIOR

Eulàlia Robert, directora de PNL Barcelona

Donar curs a la nostra creativitat

Podríem dir que la creativitat és un estat intern que té a veure amb el joc, la curiositat, la il·lusió, la motivació...

La creativitat està relacionada amb l'aprenentatge, amb el provar i observar-ne el resultat, amb dur a terme una activitat de formes diferents.

Pràctiques com “el no-judici” afavoreixen que ens atrevim a provar formes noves, camins nous, que descobrim noves maneres de viure una situació quotidiana.

La creativitat és quelcom intrínsec en l'ésser humà i es pot afavorir i desenvolupar.

L'ésser humà i tot el seu sistema neuromuscular, tota la seva fisiologia, està preparada perquè siguem creatius.

De-
pen-
ent
de
les

nos-
tres
experiències
en la vida i de les

respostes rebudes als nostres actes creatius, aquests es van reforçant o van quedant limitats. Depenent de si hem sentit que rebíem suport i hem estat reforçats a l'hora de fer alguna cosa de forma diferent, hem reunit més *atreuiment* per continuar fent-ho

durant la nostra vida.

Però fins i tot si no hem sentit que rebíem suport en la nostra creativitat, sí que ens podem permetre pensar diferent, el que anomenem “pensar fora de la caixa” (*out of the box*, en anglès) és molt important en el desenvolupament de la nostra creativitat.

Creativitat té a veure amb “estar obert a opcions” amb imaginació, amb pluges d'idees, però també amb concreció, amb aterrar les idees en accions i passos concrets, amb aprendre “fent”, amb trobar alternatives si els passos que anem posant en marxa no resulten eficaços. Aquí és important la flexibilitat i aquesta actitud de “mans a l'obra”.

També és important en els processos creatius que siguem capaços d'avaluar els resultats del que anem aconseguint. Necessitem saber si el que fem funciona o no i per això necessitem ser capaços de realitzar una valoració autocrítica, sense jutjar-nos, però sent realistes i conscients de com podem millorar en alguna part del procés creatiu.

La creativitat requereix escoltar les nostres intuïcions i posar-les en pràctica, eventualment.

La capacitat de ser creatiu es pot estimular a través de llenguatge simbòlic, de la utilització de metàfores, a través de l'expressió artística en les seves múltiples manifestacions i això està relacionat amb els nostres sentits i com els anem estimulant en el nostre dia a dia.

Per això és fonamental practicar visualitzacions de com quedarà aquesta idea que estem imaginant, dibuixar-la o buscar imatges que la representin, adonar-nos de com em sentirem quan aquesta idea estigui ja concretada, què sentirem al nostre voltant i què ens direm internament.

Comencem pensant en un projecte nou, obrim un diccionari per qualsevol pàgina, escollim a l'atzar alguna paraula i ara, fem-la servir per trobar idees pel nostre projecte. Ho provem ?

Donem curs a la nostra creativitat.

L'HORÒSCOP

Dhanna Astròloga

Del 25-09-2020 al 01-10-2020

ÀRIES (Del 21 de març al 20 d'abril)

Converses que es recuperen per aclarir les coses, sobretot amb la parella. Et ve de gust donar-te plaers com anar de compres o fer-te un tractament. Tens ganes de mimar-te.

TAURE (Del 21 d'abril al 20 de maig)

Pots entrar en col·laboració en un projecte laboral. Consultes sobre qüestions relatives a la salut. Vols assegurar-te. Trobades i bona harmonia en l'entorn familiar.

BESSONS (Del 21 de maig al 21 de juny)

Si ets una persona comunicativa, Mercuri a Escorpió, portarà un temps de reflexions profundes i t'agafaràs algunes qüestions de manera més seriosa. Canvis al sector laboral.

CRANC (Del 22 de juny al 21 de juliol)

Possible expansió. Si estàs cercant feina o promocionant-te, aprofita-ho per ampliar contactes, poden obrir-se noves portes. Converses transcendents amb el pare o la mare.

LLEÓ (Del 22 de juliol al 23 d'agost)

Els sectors que demanen més atenció són el de la salut i el de la feina, ja que estan més subjectes a canvis o transformacions. Augmenta l'optimisme amb el Sol per Casa III.

VERGE (Del 24 d'agost al 23 de setembre)

L'amor es pot fer present, però compte amb obsessionar-te. Deixa que les coses es donin lentament i reparteix els teus interessos. Et reafirmes amb amabilitat i més cautela.

BALANÇA (Del 24 de setembre al 23 d'octubre)

Mercuri transitant per la Casa II inclina a moviment del sector econòmic. Dies de gestions bancàries o relacionades amb propietats. Possibles plans de futur amb la parella.

ESCORPÍ (Del 24 d'octubre al 22 de novembre)

Estigues atent als somnis, en aquests dies pots connectar amb el que bull dins teu de manera especial. Necessites expressar la teva opinió en un assumpte entre germans.

SAGITARI (Del 23 de novembre al 21 de desembre)

Si normalment ets el rei de la festa, entres en un temps de més serietat. Compte amb els assumptes ocults, ja que poden sortir a la llum en poques setmanes. Sigues prudent.

CAPRICORN (Del 22 de desembre al 20 de gener)

Possibles millores a l'àmbit laboral. Augment de les responsabilitats a la vida en general. Temps d'especial maduració. Fas plans de futur, més en solitari que acompanyat.

AQUARI (Del 21 de gener al 19 de febrer)

Vius un període de canvi de ritme. T'agafes les coses d'una manera més serena. Al sector professional pot donar-se algun canvi, ja sigui de lloc o en el contracte laboral.

PEIXOS (Del 20 de febrer al 20 de març)

Temes com el sexe, la mort o pors múltiples, passen ara per una etapa de reconeixement i reflexió. Cercaràs la proximitat del mar, el riu o bé fer una estada en un balneari.

CINEMES

AFTER. EN MIL PEDAZOS

EUA 2020. Dir. Roger Kumble. Amb Hero Fiennes-Tiffin, Dylan Sprouse i Josephine Langford. Comèdia. Ha passat un temps, i Hardin encara no se sap si és realment el noi profund i reflexiu de què Tessa es va enamorar. Ella vol allunyar-se'n, però no és tan fàcil. Tessa s'ha centrat en els estudis i comença a treballar com a becària a Vance Publishing. Allà coneix Trevor, un nou i atractiu company de feina que és exactament el tipus de persona amb la qual hauria d'estar. Seqüela de la pel·lícula *After*.

BLACK BEACH

Espanya 2020. Dir. Esteban Crespo. Amb Raúl Arévalo i Candela Peña. Thriller. Carlos, un alt executiu a punt de convertir-se en soci d'una gran empresa, rep l'encàrrec de mediar en el segrest de l'enginyer d'una petroliera americana a Àfrica. L'incident està posant en perill la signatura d'un contracte milionari.

DALÍ: EN BUSCA DE LA INMORTALIDAD

Espanya 2020. Dir. David Pujol. Documental. El

documental proposa un exhaustiu recorregut per la vida i l'obra de Salvador Dalí, i també de Gala, la seva musa i col·laboradora. Comença en 1929, any crucial en la trajectòria i la vida de Dalí, ja que ingressa en el grup surrealista i coneix a Gala, i avança fins l'any de la mort de l'artista el 1989.

ESO QUE TU ME DAS

Espanya 2020. Dir. Jordi Évole i Ramón Lara. Documental. El 2015 al cantant Pau Donés de Jarabe de Palo li diagnostiquen un càncer contra el qual lluita durant 5 anys. Vint dies abans de morir truca al seu amic Jordi Évole des de l'hospital, i li diu: "Em queden molt poquets dies de vida i vull passar-los a la meua casa de la Vall d'Aran. M'agradaria que pugessis, poguéssim tenir una xerrada, que la gravéssis i en fessis el que vulguis". *Eso que tu me das* és el resultat d'aquesta xerrada.

GREENLAND: EL ÚLTIMO REFUGIO

EUA 2020. Dir. Ric Roman Waugh. Amb Gerard Butler i Morena Baccarin. Thriller. Quan el món és conscient que l'asteroide més gran de la història impactarà a la Terra i aniquilar tot rastre

de vida, els governs de tot el món realitzen un sorteig en el qual els afortunats podran sobreviure en refugis secrets. Aquesta decisió deslliga un caos a nivell mundial. Molts hauran d'emprendre un perillós viatge on s'enfrontaran als més imponents perills de la naturalesa, la qual cosa els obligarà a trobar la manera de mantenir-se units mentre troben la manera de sobreviure.

LA DIOSA FORTUNA

Itàlia 2019. Dir. Ferzan Ozpetek. Amb Stefano Accorsi, Edoardo Leo i Jasmine Trinca. Drama. Alessandro i Arturo, parella des de fa més de 15 anys, estan en crisi des de fa temps. La passió i l'amor s'han transformat en un sentiment d'afecte. L'arribada imprevista de dos nens que la millor amiga d'Alessandro els deixa en custòdia podria, no obstant això, aportar un canvi a la seva estancada rutina. Aquesta solució és un gest de bogeria. Però l'amor no deixa de ser un estat de plaent bogeria.

NUNCA, CASI NUNCA, A VECES, SIEMPRE

EUA 2020. Dir. Eliza Hittman. Amb Sidney Flanigan i Talia Ryder. Drama. Autumn, una apàtica i callada adolescent, treballa com a caixera en un supermercat rural de Pennsylvania. Veient-se obligada a suportar un

embaràs accidental i sense alternatives viables per poder realitzar un avortament en el seu propi estat, ella i la seva cosina Skylar reuneixen una mica de diners i s'embarquen en un autobús rumb a Nova York. Amb la direcció d'una clínica apuntada en un paper i sense un lloc en el qual passar la nit, les dues noies s'endinsen en una ciutat que desconeixen.

PINOCHO

Itàlia 2019. Dir. Matteo Garrone. Amb Federico Ielapi i Roberto Benigni. Fantàstic. Adaptació de la clàssica història del ninot de fusta dit Pinotxo, que desitja ser un nen de carn i ossos.

SALIR DEL ROPERO

Espanya 2020. Dir. Ángeles Reiné. Amb Verónica Forqué, Rosa Maria Sardà i David Verdaguer. Comèdia. Eva, una jove prometedora advocada espanyola resident a Edimburg, veu perillar els seus plans de boda quan l'hereu d'una ultraconservadora família escocesa s'assabenta que la seva iaia Sofia ha decidit casar-se amb la seva millor amiga.

TENET

Regne Unit 2020. Dir. Christopher Nolan. Amb John David Washington, Robert Pattinson i Elizabeth Debicki. Thriller. Armat amb tan sols una paraula, Tenet,

el protagonista d'aquesta història haurà de lluitar per la supervivència del món sencer en una missió que el porta a viatjar a través del fosc món de l'espionatge internacional, i l'experiència del qual es desdoblegarà més enllà del temps lineal.

UN DIVÁN EN TÚNEZ

França 2019. Dir. Manele Labidi Labbé. Amb Golshifteh Farahani i Majd Mastorua. Comèdia. Després d'estudiar durant diversos anys a França, Selma obre la seva pròpia consulta psiquiàtrica en un popular suburbi de Tunísia, just després que tingui lloc la revolució social i política de la Primavera àrab. Allà haurà de tractar amb pacients nous i adaptar-se als problemes ocasionats per les seves diferències culturals, retrobant-se amb un passat que creia haver deixat enrere.

UNO PARA TODOS

Espanya 2020. Dir. David Ilundain. Amb David Verdaguer i Patricia López Arnaiz. Drama. Un professor interí assumeix la tasca de ser tutor de sisè de primària en un poble completament desconegut per a ell. Quan descobreix que ha de reintegrar un alumne malalt a l'aula, es troba amb un problema encara major: cap dels seus companys vol que torni a classe.

CARTELLERA

CAMPRODON		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Casal Camprodoní	Uno para todos	-	18.00 i 22.00	18.00 i 22.00	-
MANLLEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	
Casal de Gràcia	Madre	-	-	19.00	
RIBES DE FRESER		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Catalunya	Opera Manon	-	19.00	-	-
RIPOLL		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Comtal	Madre (Cicle Gaudí)	21.30	-	-	-
	La boda de Rosa	-	19.15 i 21.30	19.15	21.30
TORELLÓ		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
El Casal	La sociedad literaria (...)	-	-	-	21.00
VIC		Divendres	Dissabte i diumenge		De dilluns a dijous
Sucre	Black beach	18.05, 19.55 i 22.05	11.50 (dg.), 15.50, 18.05, 19.55 i 22.05		19.30 (dimecres no) i 22.00
	Greenland: el último refugio	18.35, 19.50 i 22.00	11.30 (dg.), 11.45 (dg.), 15.45, 16.55, 18.35, 19.55 i 22.00		19.15 i 21.50
	La diosa fortuna	19.25	17.45 i 19.30		19.30 (només dimecres)
	Dalí: en busca de la (...)	-	-		19.55 i 22.00 (dl. i dt.)
	Eso que tu me das	-	-		Dc. i dj.: 19.00, 20.25 i 22.00
	Greenland: el (...) (VOSE)	22.10	22.15		22.00
	After. En mil pedazos	17.45 i 20.05	11.40 (dg.), 17.25 i 20.05		19.10
	Un divan en Túnez	22.10	22.10		21.40

Pinocho	17.45 i 21.00	11.40 (dg.), 16.10, 17.45 i 21.00	17.30 i 19.10
Uno para todos	22.05	15.50 i 22.05	21.50 (dt. no)
Tenet	19.15 i 21.45	11.20 (dg.), 17.00, 19.15 i 21.45	19.00, 21.20 (dl. i dc.) i 21.35 (dt.)
Las niñas	22.10	22.10	-
La caza	17.55 i 20.15	20.15	21.45 (dimecres no)
Padre no hay más que uno 2	17.45	11.30 (dg.), 13.45 (dg.), 15.50 i 18.00	19.25 (dl., dc. i dj.) i 19.40 (dt.)
Trasto (cat.)	17.40	11.50 (dg.) , 14.05 (dg.) i 15.40	17.40
Salir del ropero	20.10	20.10	20.00 (només dilluns)
Fidelio	-	-	20.15 (només dimarts)

VIC		Divendres	Dissabte i diumenge	Dilluns	Dimarts
L'Atlàntida	Donkeyote	-	-	-	21.30 (Cineclub Vic)

CARDEDEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
L'Esbarjo	Todo pasa en Tel Aviv	22.00	20.00	19.00	-
	Marwa, petita i valenta	-	-	-	21.00 (documental del mes)

LA GARRIGA		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Alhambra	La boda de Rosa	21.30	22.15	18.30	19.45
	Un diván en Túnez	19.45	18.15	20.30 (VOSE)	21.45
	Pinocho	17.30	16.00 i 20.00	16.00	17.30

GRANOLLERS		De divendres a dijous
Ocine	Pinocho	16.30, 19.30 i 22.00 / 18.00 i 20.30 (dc i dj. no)
	La diosa fortuna	17.00 / 20.00
	Tenet	19.15 i 22.15 / 18.15 i 21.15 / 17.00 i 20.15
	100% Wolf: pequeño gran lobo	16.15
	Black beach	16.00, 18.10, 20.20 i 22.30
	Trasto	16.30 i 18.15
	Los nuevos mutantes	22.15
	My hero academia	16.00
	Greenland: el último refugio	18.00 i 20.30 / 16.30, 19.30 i 22.00
	Padre no hay más que uno 2	16.30, 18.30, 20.30 i 22.30
	Las niñas	16.00
	Eso que tu me das	20.30 (dc. i dj.)
	Antebellum	22.00 (dc. i dj.) / 16.20
	Salir del ropero	16.15
	After. En mil pedazos	18.10, 20.20 i 22.30
	Uno para toos	18.30 i 20.30
	La caza	22.30
	Nunca, casi nunca, a veces (...)	16.15, 18.15, 20.15 i 22.15

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dimarts	Dijous
Cinema Edison	Un diván en Túnez	19.00 (VOSE)	18.00 i 21.00 (VOSE)	19.00 (VOSE)	-	-
	Madre	-	-	-	20.00 (Cicle Gaudí)	-

SANT CELONI		Divendres, dimecres i dijous	Dissabte i diumenge
Ocine	Pinocho	18.00, 19.30 i 22.00	17.00, 18.00 i 19.30
	After. En mil pedazos	20.30 i 22.30	20.30 i 22.30
	Greenland: el último refugio	18.45, 20.00 i 21.15	16.15, 18.45, 20.00 i 21.15
	Padre no hay más que uno 2	18.00	16.00 i 18.00
	En busca de Summerland	22.20	22.20
	Tenet	18.15 i 21.15	18.15 i 21.15
	El jardín secreto	-	16.00
	Trasto	-	16.30

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Salvany

‘Madre oscura/
The Wretched

De Brett Pierce i Drew T. Pierce

No fosca, no negra com la tinta d'un calamar. Visualment fastigiosa, amb vòmits, baba, goma amb la que es desfan els cossos, calaveres d'ulls enfonsats. És el que utilitzen Brett i Drew T. Pierce perquè ens agradi la història, suposo que aquest cop no vertadera, en la qual un noi, els pares del qual se separen, ha d'enfrontar-se a una bruixa mil·lenària que habita en el cos d'una veïna que, a més, es menja els nens acabats de néixer. Molta part del film, que no ha visitat encara Sitges, viu als soterranis de les cases o forats al bosc que indiquen que s'inspira vagament en un conte de Roald Dahl.

Pel·lícula de tipus anys 70, amb conflictes d'adolescents que davant del que creuen la incomprensió de la societat es refugien en percepcions monstruoses, sempre de nit i amb llits o bressols a prop. La mare oscura és un ésser maligne que neix de les llegendes anglosaxones i que els guionistes/directors intenten plasmar amb humor, com feia el seu pare que realitzava els efectes especials dels films de Sam Raimi. Pateixen ensurts durant els freds 95 minuts John Paul Howard, Piper Curda, Azie Esfal, Kevin Bigley, Zarah Mahler, Mamison Jones i Ricard Ellis, que no saben si els tornarà a trucar algú.

‘Mi semana
extraordinaria
con Tess’

De Steven Wouterlood

La soledat també s'entrena. Es pot fins i tot arribar a estar sol en una platja immensa. La càmera de Steven Wouterlood ho aconsegueix amb un contrapicat zenital impressionant. Reflexiona també el film que en ser el menor, tots moriran abans i es quedarà sol a la família. Film intel·ligent que els més joves entendran en la forma, potser no en el fons.

Sam és un nen de 10 anys que va de vacances a una illa alemanya amb els seus pares i el seu germà gran, que es trencarà una cama el

primer dia. Gràcies a això, Sam coneix Tess, una noia peculiar, una mica més gran, i que vol trobar el seu pare polític. Tess ajudarà Sam a entendre la importància de la família.

El que cau més simpàtic és Sonny Van Utteren, que ja va ser premiat el 2019 a Valladolid, volent fugir dels tòpics. La història de Tess queda en un segon pla. Igual que Julian Rass, Hans Dagelet, Suzan Boogaerdt, Terence Schreurs, Johannis Kiesnast, Josephine Arendsen i Guillo Pollensen.

OFERTA CULTURAL

V. Bigas / T. Terradas

L'Atlàntida celebra, amb retard,
el desè aniversari

Desè aniversari de L'Atlàntida. Divendres 25 a partir de les 19h, dissabte 26 a partir de les 10h i dilluns 28 a les 20.30h. L'Atlàntida, el centre d'arts escèniques de Vic, celebra aquest cap de setmana la majoria d'actes que tenia previstos per Sant Jordi amb motiu del seu 10è aniversari i que l'estat d'alarma va obligar a ajornar. Hi haurà dansa, aquest divendres després de l'acte institucional, i dissabte al migdia, acrobàcies, exposicions i visites teatralitzades al recinte. Dilluns, amb *Tothom ho sap*, s'homenatjarà la figura de Leonard Cohen.

Dàmaris Gelabert, a la Garriga

‘Sóc feliç’, companyia de Dpamaris Gelabert.

Teatre El Patronat de la Garriga. Dissabte 26, 18.00.

La cantautora i musicopedagoga de Cardedeu és l'encarregada d'obrir la temporada al Teatre El Patronat de la Garriga, amb aquest espectacle-concert participatiu per a tota la família. És un gran homenatge a les arts escèniques.

Torelló no es perd el Festus

Festus Festival. Jardins Vicenç Pujol de Torelló. Divendres 25, a partir de les 20.30h i dissabte 26, a partir de les 11h. El festival d'arts escèniques al carrer de Torelló que aquest any s'havia d'avançar al maig podrà recuperar alguns dels espectacles previstos, que es faran als jardins Vicenç Pujol.

CINECLUB

CINECLUB VIC
29 de setembre, 21.30h
L'Atlàntida

‘Donkeyote’

Alemanya-Espanya, 2017. Dir.: Chico Pereira
En Manolo porta una vida tranquil·la al sud d'Espanya i té dues passions, el seu ase Gorrión i les llargues excursions per la natura. Amb 73 anys, i malgrat els consells del seu metge perquè pateix artritis crònica, està decidit a viure la seva aventura més important, recórrer les 2.200 milles del Camí de les Llàgrimes, als Estats Units.

AC GRANOLLERS
25 i 27 de setembre, 19h
Cinema Edison
VO subtitulada

‘Un diván en Túnez’

França, 2019. Dir.: Manele Labidi Labbé
Després d'haver estudiat uns anys a França, Selma obre la seva pròpia consulta psiquiàtrica en un popular suburbi de Tunis, just després de la revolució social i política de la Primavera Àrab. Allà haurà de tractar amb pacients nous i adaptar-se als problemes ocasionats per les seves diferències culturals, i es trobarà amb un passat que creia haver deixat enrere.

ALTER CINEMA
1 d'octubre, 12h
Cinema El Casal
Torelló

‘La sociedad literaria y el pastel...’

Gran Bretanya, 2018. Dir.: Mike Newell.
Juliet Ashton és una escriptora d'esperit lliure, que el 1946 estableix amistat amb els residents de l'illa de Guernsey, després de la Segona Guerra Mundial. A continuació decideix escriure un llibre sobre les seves experiències durant la guerra. Un film que destil·la passió pels llibres del director de *Quatre bodes i un funeral*.

PASSATEMPS

MOTS ENCREUATS

Pau Vidal

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

HORIZONTALS: 1. Pendula com la penjarella i guarneix com el penjoll. Dues de dos / 2. Embusso i altero el neutró. Italians dels que moren violacis / 3. Reial Versió. Iris de la catedral. Ningú la supera en virtut / 4. Metges i fotògrafs se'l disputen. Retorneu al bust la ufanor que tenia d'esquena / 5. Visions de les cases del futur. Màxima intensitat del caos a la Meca / 6. Zero a l'esquerra. De l'àcid de molècula amb dos hidrògens. Queixa de l'interior del país / 7. Compostos químics obtinguts d'un sòlid. Originari d'un país de futbolistes / 8. Inrevés del dret però menys. Engresca l'Enric, la Lola i en Triola / 9. Experts en matèria de rimes. Amb vocals fóra letal / 10. Deixi de fer servir per caure, o viceversa. Rebuda amb força immediata / 11. Finals d'hivern. Fixador d'impostos. Una mica de paciència / 12. Clàssic pati de psiquiàtric. Com més s'acosten al final més respecte desperten / 13. Acaba amb la virginitat (i no és fauna, del que parlem). Tot un món a Corbera.

VERTICALS: 1. Falguera que creix al voltant del podi. Daré un exemplar malmès del diccionari del veí / 2. Eliminació del contacte entre el globus i el sòl. Els més sorprenents són del TBO / 3. Anima de pintor. No poden sinó ser generoses. Límits del radiotelègraf / 4. Tot i ser a punt de fer el salt, no és una granota, és un esportista. De tots els minerals el més rutilant / 5. Un nazi entre l'accionariat. Massa amoïnada per l'obscenitat de la disfressa. L'ou de Colom / 6. Peça mecànica inspirada en el genoll. Presentar-se com ho va fer en Raimon / 7. L'altre ou. No res, és qüestió de sort i de tenir una molla. Logo d'assegurances en un laxant / 8. Ocupa lloc amb aigua. Santamenticolorida / 9. Defecte de pronúncia que afecta la narració de la Lali. Atrapo al vol la moto sinistrada / 10. Sorollet per tancar. És a les ulleres com als fems el femer / 11. Setze hores del dia. Alliberats sense haver-los empresonat. En nom de niobi / 12. Mol·lusc amb closca i estudis. Caigut en error per culpa del temps transcorregut.

SUDOKUS

AMIC

Ompliu la quadrícula de 9x9 caselles dividides en subquadrícules de 3x3 amb les xifres de l'1 al 9. No s'ha de repetir cap xifra en una mateixa fila, columna o subquadrícula.

Dificultat: fàcil

			5					
	2	3			6	5	9	
6						7	4	1
7			8	2				
	4	5	6	1			2	
2	3	1	4	5	9			6
3	1							
			1		8	2		
	7		2				3	

Dificultat: mitjana

		8		6	3		7	
	1				2		3	9
			5				1	
	8	7		9	6			1
5	4		2	3				6
						3		
	9	4			5	7		
	2	3			4	1	6	
				1				

SOLUCIONS

5	7	8	2	6	4	1	3	9
9	6	4	1	3	8	2	5	7
3	1	2	9	7	5	6	8	4
2	3	1	4	5	9	6	8	7
8	4	5	6	1	7	9	2	3
7	9	6	8	2	3	4	1	5
6	5	9	3	8	2	7	4	1
1	2	3	7	4	6	5	9	8
4	8	7	5	9	1	3	6	2

Dificultat: fàcil

6	7	5	3	1	8	9	2	4
8	2	3	9	7	4	1	6	5
1	9	4	6	2	5	7	8	3
2	6	9	8	5	1	3	4	7
5	4	1	2	3	7	8	9	6
3	8	7	4	6	9	2	5	1
7	3	2	5	4	6	1	8	
4	1	6	7	8	2	5	3	9
9	5	8	1	9	3	4	7	2

Dificultat: mitjana

P	E	N	J	A	R	O	L	L	D	O
E	N	T	U	R	O	L	A	C	I	S
R	V	I	T	R	A	L	L			
I	O	D	E	U	E	C	L	A	E	R
P	L	A	N	O	L	S				
A	I	B	A	S	I	C				
D	I	O	L	S						
I	N	R	I	O	I					
V	E	R	S	A	T	S				
D	E	S	U	S	I					
R	N									
A	T	R	I	E	X	A	D	O	R	P
E	S									
O	M									
R	B	E								

Dificultat: difícil

el9club

Tel. Informació (de 9 a 13h)

93 889 46 59

Participeu de les ofertes entrant a:
9club.el9nou.cat

RIPOLL CINEMA COMTAL **CIRCUIT URGELLENC**
Del Divendres 25 al Dilluns 28 de Setembre de 2020

25 SET: 21:30
MADRIE
THERESA FALGUERRE

DISSABTE 26 7:15 Vespre
9:30 Nit
DIUMENGE 27 7:15 Vespre
DILLUNS 28 9:30 Nit
Preu: 4,80€

La boda de Rosa
de Patricia Ruiz

PER LA SEGURETAT DE TOTS **AFORAMENT LIMITAT** **ES DE NAUQUETA D'USUARI**

Oferta subscribers | **2x1 retallant aquest val i presentant-lo a taquilles** | **Cinema**

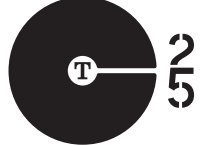

CASTELL DEL REMEI
CELLER 1780 HISTÒRIC

VISITA A L'ANTIGA COLÒNIA AGRÍCOLA CASTELL DEL REMEI
El santuari, el celler més antic de Catalunya
Gaudiu dels vins que s'hi elaboren i l'entorn de les vinyes, llacs i arbrades.
(A 45km abans d'arribar a Lleida)
Per informació d'horaris i reserves: 97 358 02 00
o bé info@castelldelremei.com
Castell del Remei - Lleida

Oferta subscribers | **2x1 presentant el carnet a taquilles** | **Visites guiades**

cirvianum
TEATRE TORELLÓ
teatrecirvianum.cat

Cia. La Calòrica
presenta Els ocells
TEATRE
Divendres, 2 d'octubre, a les 9 del vespre
Preu: 14€ anticipada 16€ a taquilla des d'una hora abans
Durada: 1 h 15 min

Oferta subscribers | **Participeu en el sorteig d'entrades gratuïtes. Entreu a: www.el9nou.cat Sorteig: 29-9-20** | **Teatre**

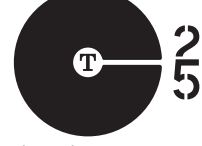

mx
museu de la xocolata

MUSEU DE LA XOCOLATA
Ubicat a l'antic convent de Sant Agustí, el museu presenta un recorregut pels orígens de la xocolata fins a l'actualitat.
C. Comerç, 36 - BCN - Tel. 93 268 78 78 - info@museuxocolata.cat

Oferta subscribers | **2x1 presentant el carnet del subscriptor** | **Museu**

cirvianum
TEATRE TORELLÓ
teatrecirvianum.cat

Quim Masferrer
presenta Bona gent
TEATRE
Dissabte, 3 d'octubre, a les 9 del vespre
Diumenge, 4 d'octubre, a les 6 de la tarda
Preu: 18€ anticipada 20€ a taquilla des d'una hora abans
Durada: 1 h 50 min

Oferta subscribers | **Participeu en el sorteig d'entrades gratuïtes. Entreu a: www.el9nou.cat Sorteig: 29-9-20** | **Teatre**

Vol Aventura Experience
1h 15' de vol
Brindis amb cava a 1.000m
CD del reportatge fotogràfic
Diploma acreditatiu
Esmorzar
Informació i reserves:
vineavolar@volaventura.cat
Tel. 678 60 30 69
Preu del vol 170€

Oferta subscribers | **Els subscriptors gaudiran d'un dte. de 30 € per viatge** | **Aventura**

D'AUSA
APARCAMENTS DE VIC

APARQUEU PER 1€ AL DIA
al pàrquing del
Mercat Municipal de Vic
Abonament mensual fix 25€
(excepte dimarts i dissabtes fins 14h)
Places limitades
Tel. 93 889 36 50

Oferta subscribers | **Truqueu i us n'informarem** | **Serveis**

Els sortejos sempre es faran a les 10 del matí del dia del sorteig.

Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona, SA i CATVL 97, SLU (conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatges i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet...) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a www.el9nou.cat.